

موج اعتصابات در امریکا صحنه ای نادر و زیباست

"[Striketober]i" قدرت فزاینده کارگران را نشان می دهد- اما آیا منجر به تغییر پایدار می شود؟

کمبود نیروی کار دوران پسا- پاندمی این اهرم قدرت را به کارگران داده است، اما کارشناسان تردید دارند که این امر به افزایش پایدار در عضویت اتحادیه منجر شود.

اتحادیه های کارگری ایالات متحده چندین دهه در حالت تدافعی قرار داشتند. اما در اکتبر امسال انفجار حیرت انگیزی از ستیزه جویی و اعتصاب های کارگری رخ داد، چرا که کارگران برای مطالبات بیشتر حالت تهاجمی پیدا کرده اند. اهل فن اقدامات بیشتری را پیش بینی می کنند. اما این که "striketober" منجر به تغییر دائمی شود همچنان محل تردید است.

مقیاس کنش در میان کارگران بخش صنعت واقعا چشمگیر است. ده هزار کارگر کارخانه جان دیر [ii] دست به اعتصاب زده اند ، ۱۴۰۰ کارگر کلوگ [iii] از کار اخراج شده اند، افزون بر این، بیش از ۳۰ هزار کارگر دائمی کیسر به دلیل گسست عمیق بین نیروی کار و مدیریت، به شدت برافروخته شده و تهدید به اعتصاب کرده اند.

بسیاری از کارگران خط مقدم - که در دوران پاندمی سخت تلاش کردند و جان خود را به خطر انداختند می گویند سزاوار افزایش حقوق قابل توجه و قدردانی فراوانند. با در نظر گرفتن این موضوع و با توجه به شکایت کارفرمایان زیادی از کمبود نیروی کار، بسیاری از کارگران معتقدند که اکنون زمان مناسبی برای مطالبات بیشتر و اعتصابات است. اکنون که رئیس جمهوری در کاخ سفید مستقر است که به شدت هوادار اتحادیه هاست و پشتیبانی از اتحادیه از سوی مردم بیش از دهه های قبل است، اعتصابات آسیبی به کارگران نمی زند.

اما بعضی از شرکت ها طوری رفتار می کنند گویی هیچ چیز تغییر نکرده است و می توانند همچون چندین دهه گذشته همچنان کارگران را تحت فشار قرار دهند و از آنان بهره کشی کنند حتا با وجود افزایش سود شرکت هاشان.

این نگرش خوشایند کریس لارسن [iv] نیست که پس از ۱۹ سال کار در کارخانه تجهیزات کشاورزی دیر در اتاما، آیووا، فقط ۲۰ دلار و هشتاد و دو سنت درآمد دارد. لارسن از این که کارخانه دیر با وجود سود پیش بینی شده ۷/۵ دلار در سال جاری، یعنی بیش از دو برابر درآمد سال پیش خود، فقط ساعتی یک دلار دستمزدها را افزایش می دهد و قصد دارد مستمری بازنشستگی را برای کسانی که از این به بعد استخدام می شوند حذف کند، خشمگین است.

لارسن می گوید: "ما درست خارج از دروازه کارگران مهم محسوب می شدیم." و تاکید کرد که بسیاری از کارگران در دوران همه گیری اضافه کاری قابل توجهی انجام دادند. "اما بعد، صاحبان صنایع پیشنهاد خود را ارائه دادند که به طرز وحشتناکی پایین بود. این مانند سیلی بود به صورت کارگرانی که آنهمه برای شان تولید ثروت کرده بودند.

بسیاری از کارگران کارخانه دیر از این شکایت دارند که شرکت در طول ۶ سال تنها ۶ درصد افزایش دستمزد داده، که به گفته آنها با تورم همگام نیست، این در حالی است که دستمزد مدیر عامل شرکت در سال گذشته ۱۶۰ درصد افزایش داشته و به ۱۶ میلیون دلار رسیده و سود سهام شان هفده درصد افزایش داشته است. ۹۰ درصد کارگران دیر قبل از آغاز اعتصاب در ۱۴ کارخانه به تاریخ ۱۴ اکتبر، که اولین اعتصاب شان در ۳۵ سال گذشته است به پیشنهاد شرکت رای منفی دادند.

لارسن می گوید: ما واقعا در دوران همه گیری حاضر به یراق بودیم و برایشان تجهیزات ساختیم. حالا می خواهیم نتیجه آن را ببینیم. بالاخره ستاره بخت ما هم طلوع کرده است. و ما مجبور شدیم مبارزه را پیش ببریم.

توماس کوچان، استاد روابط صنعتی ام آی تی، با کارگران هم نظر است که اکنون زمان مناسبی برای کارگران است- بسیاری از شرکت ها در واکنش به کمبود نیروی کار، دستمزدها را به میزان قابل توجهی افزایش دادند. او می گوید: روشن است که کارگران اکنون بسیار قدرتمندترند. آنها بدلیل کمبود نیروی کار، توانمندتر شده اند.

کوچان افزود: این اعتصاب ها چنانچه موفقیت آمیز باشند یا به نظر موفقیت آمیز برسند، به راحتی می توانند چندین اعتصاب را به دنبال داشته باشند.

رابرت برونو، استاد روابط کار در دانشگاه ایلینویز چنین می گوید:

کارگران که سالها از افزایش حقوق و مزایای ناچیزی برخوردار بودند، در دوران همه گیری نارضایتی و خشم شان بیشتر شد. برونو به علت مهم ناامیدی فزاینده کارگران اشاره کرد و گفت: مسلماً می توانید متوجه شوید که سرمایه داری آمریکا بر کارگران سلطه دارد و در نتیجه، انگیزه شرکت ها این است که به همان رویه سابق که برایشان سود بیشتری تولید می کرد ادامه دهند. این احتمال هست که شرکت ها مغرور شده و فکر کنند این اوضاع و احوال جاودانه است، احتمالاً آنها از درک زمان عاجزند.

کوین بردشاو، کارگر اعتصابی کارخانه کلوگ در ممفیس گفت: صاحب کارخانه تولید غلات آدم متکبر و قدرناشناسی است. او افزود در دوران همه گیری کارکنان کلوگ غالباً صد روز متوالی در شیفت های ۱۲ یا ۱۶ ساعته کار می کردند.

با توجه به این کار سخت او پیشنهاد قرارداد کلوگ را که خواستار دستمزد بسیار پایین تر برای کارگران استخدامی جدید است، مورد تمسخر قرار داد. برد شاو گفت: کلوگ برای کارگران جدید ۱۳ دلار کاهش دستمزد ارائه داده است. آنها بدنال سیستم سرکوب حقوق دائمی اند. کارمندان جدید دیگر همان حقوق و مزایای ما را دریافت نخواهند کرد. این برای نسل بعدی کارگران خیلی بد است.

بردشاو، نایب رئیس اتحادیه محلی نانوایی، شیرینی پزی، کارگران تنباکو و آسیابانان خاطر نشان کرد که در سال ۲۰۱۵ امتیازات فوق العاده ای به کلوگ داده اند. "این همچون یک سیلی به صورت کارگران در ایام همه گیری است. همه می دانند که کارفرمایان حریص اند و نه نیازمند.

کلوگ گفت جبران خسارت آنها یکی از بهترین جبران خسارت ها در میان صنایع است و پیشنهائ او در خدمت این امر است که شرکت بتواند از عهده چالش های رقابتی برآید. دیر گفت که مصمم است با کارگران به توافق برسد و همچنان کارگران خود را به "پدرآمدترین کارکنان صنعت کشاورزی تبدیل کند.

بجز کارخانه های دیر و کلونگ، اعتصاب های بسیاری در جریانند. بیش از ۴۰۰ کارگر کارخانه تقطیر بوربن هون هیل در کنتاکی شش هفته است در اعتصاب به سر می برند، در همین حال نزدیک به ۱۰۰۰ کارگر معدن زغال سنگ در وریرمت آلاباما از آوریل گذشته در حال اعتصاب اند. صدها پرستار بیمارستان مرسی در بوفالو از اول اکتبر اعتصاب

کرده اند و ۴۵۰ کارگر فولاد در اسپشال متالز واقع در هانتینگتون در ویرجینیای غربی در همان روز اعتصاب خود را آغاز کردند. بیش از سی هزار پرستار و سایر متخصصان بخش های مراقبت های پزشکی در کیسر پرمونت در ساحل غربی به اعتصاب رای داه اند.

شصت هزار کارمند تولید فیلم در هالیوود روز دوشنبه گذشته تهدید به اعتصاب کردند، زیرا از این که شرکت های تولید فیلم و همچنین تلویزیون مساله کار فرساینده و خستگی ناشی از آن را جدی نمی گیرند ناراضی اند. تهیه کنندگان فیلم در هالیوود با مشاهده جدی بودن اتحادیه در امر اعتصاب، تسلیم و حاضر به مصالحه شدند و در نتیجه دو طرف به توافق رسیدند.

بلیندا ردینگ، پرستار بیمارستان کیسر در وودلند هیلز کالیفرنیا می گوید: کیسر پرمونت [۷] سازمان غیر انتفاعی است و توانسته ۴۵ میلیارد دلار بدست آورد. او می افزاید: ما در دوران همه گیری به طور تمام وقت درگیر کار بوده ایم. در شیفتهای اضافی کار کردیم. زندگی مان بشدت دگرگون شد. تابلوها همه جا برافراشته است که: قهرمانان در اینجا کار می کنند. " در حالی که همه گیری حتا برای ما تمام نشده است، و در این شرایط آنها فقط یک درصد افزایش حقوق برای ما تعیین می کنند. این مثل سیلی به صورت ما می ماند.

ردینگ از این موضوع هم ناراحت است که مدیریت پیشنهاد استخدام پرستار جدید با دستمزد کمتر از ۲۶ درصد نسبت به پرستاران کنونی را می دهد- به گفته او این قطعاً باعث کمبود پرستار می شود. ردینگ معتقد است: تصور این که یک پرستار از خود مایه بگذارد، در حالی که دستمزد بسیار کمتری نسبت به سایر پرستاران می گیرد، سخت است.

کیسر مدعی است کارکنانش ۲۶ درصد بیش از میانگین دستمزدهای بازار دریافت می کنند و مردم از عهده پرداخت خدمات این بیمارستان بر نخواهند آمد مگر این که هزینه های نیروی کار محدود شود.

کارکنان بخش مراقبت های بهداشتی بیمارستان مرسی [۷i] در بوفالو نیویورک، این ماه در اعتراض به شرایط کار در بیمارستان ها در بحبوحه همه گیری در اعتصاب شرکت کردند.

عکس: لیندسیداریو/ رویترز

در مقیاسی کوچکتر ولی در صنعتی با تقاضای فزاینده، کارگران اعتصابی یکی از بزرگترین تولید کنندگان بوربون [۷ii] در جهان

قرار بود روز شنبه، یک روز پس از اعلام توافق آزمایشی با هون هیلز [viii]، تولیدکنندگان بوربون ایوان ویلیامز به قرارداد جدید رای دهند.

حدود ۴۲۰ عضو اتحادیه محلی مواد غذایی و تجاری در بارداستاون [ix]، کنتاکی شش هفته پیش دست به اعتصاب زدند و در خارج از شرکت تجمع کردند. موضوع مورد اختلاف شان حول محور مراقبت های بهداشتی و برنامه زمان بندی کار بود.

در همین حال بسیاری از کارگرانی که عضو اتحادیه نیستند، کارگرانی که غالباً از دستمزد پایین، برنامه های ناپایدار و رفتار بد ناامید شده اند - پس از این که در ایام همه گیری از کار اخراج شده اند، دیگر حاضر به بازگشت به کارشان نیستند. در ماه آگوست ۲/۴ میلیون کارگر شغل خود را ترک کردند پدیده ای که استعفای بزرگ خوانده می شود. برخی از اقتصاددانان می گویند این یک اعتصاب عمومی بی سروصدای کارگرانی است که خواهان حقوق و شرایط بهتری اند. کوچان می گوید: مردم کار خود را ترک می کنند و این به مثابه منبع قدرتشان است.

در مورد کارگران عضو اتحادیه ها، برخی از کارشناسان امور کارگری شباهت هایی بین اعتصابات امروزی و موج بسیار بزرگتر اعتصابات پس از جنگ های جهانی اول و دوم می بینند. آن جنگ های فاجعه بار هم، مانند بیماری همه گیر کرونا موجب شدند بسیاری از آمریکایی ها مجدداً زندگی و شغل های خود را ارزیابی کنند و بپرسند: پس از آنچه از سر گذرانیم آیا سزاوار حقوق و شرایط بهتری نیستیم؟

پروفسور برونو بر این عقیده است که با توجه به افزایش ستیزه جویی کارگران امروزی، کارفرمایان عضو اتحادیه باید در رویکردهای خود برای چانه زنی تجدید نظر کنند و " این پرونده را کاملاً جدی بگیرند." آنها دیگر نمی توانند با تهدید به انتقال عملیات به خارج از کشور از کارگران انتظار داشته باشند که خودشان زیرپا له شوند تا کارفرمایان را قوی تر کنند تا امتیازات را ببلعند.

برونو در این که اعتصابات طولانی مدت خواهند بود تردید دارد. او پیش بینی می کند بهبود وضعیت حقوق و دستمزدها و شرایط کاری بلندمدت خواهد بود. وی افزود به این دلیل اعضای اتحادیه ها افزایش چشمگیری یافتند. او گفت: اگر کارگران بینند که دیگران دستمزدها و شرایط بهتری را از طریق اعتصاب بدست می آورند، باعث

می شود اتحادیه ها بهتر دیده شوند و کارگران مشتاق عضویت در اتحادیه ها شوند.

روث میلکمن [x] استاد جامعه شناس حوزه کارگری در دانشگاه سیتی نیویورک با وجود آشفتگی های اخیر، بازگشت به وضع موجود را پیش بینی می کند. او می گوید: من فکر می کنم وقتی اوضاع آرام شود، همه چیز به همان جایی که بود بر می گردد. " کمبود نیروی کار لزوماً ادامه نخواهد داشت. او متوجه است که با پایان یافتن مساله کمبود نیروی کار تعداد اعتصابات کاهش می پذیرد.

از نظر او ، عضویت در اتحادیه ها افزایش چشمگیری پیدا نمی کند چرا که " آنها به سازماندهی کارگران چندان توجه نمی کنند."

تلاش ناچیزی در این زمینه انجام می شود. مانند تلاش های اتحادیه در استارباکس [xi] بوفالو و در آمازون " اما به نظر نمی رسد گام چندان بزرگی برداشته شود.

میلکمن گفت: یک سوال بزرگ این بود که چگونه می توان حرکت امروز نیروی کار را حفظ کرد؟ او گفت که اگر کنگره قانون حمایت از حق سازماندهی را تصویب کند، کمک خواهد کرد که کارگران در اتحادیه ها متشکل شوند. این قانون به اتحادیه ها انگیزه می دهد تا سازماندهی بیشتری انجام دهند و شانس خود را برای جلب تمایل کارگران به طرف اتحادیه ها را افزایش دهد.

میلکمن گفت: این قوت قلب می دهد، روحیه را بالا می برد.

[Striketober] i] به موج اعتصابات کارگری سازماندهی شده گفته می شود که در دوران همه گیری کرونا در اکتبر ۲۰۲۱ در آمریکا آغاز شد.

ii] Deere]

[iii] Kellogg

[iv] Chris Laursen

[v] Kaiser Permanent

[vi] Mercy Hospital

[vii] bourbon

[viii] Heaven Hill

[ix] Bardstown

[x] Ruth Milkman

[xi] Starbucks

نویسنده: استیون گرین هاوس

نشریه انگلیسی: گاردین